

H. Kubaszewska, *Jankowski Stanisław*, [w:] *Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających*, t. 3, Wrocław [i in.] 1979, s. 220

Jankowski Stanisław, malarz, pedagog, działacz społeczny, ur. 1 V 1876 Cucułowce dawny powiat Stryj, zm. 27 III 1948 Przemyśl, syn Jana i Euzebii z Żurawskich; 1902 ożeniony z Sabiną Ekiert. Ukończył szkołę ludową w Stryju i rozpoczął studia malarskie (podobno w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie), które przerwał po śmierci ojca. W 1899 objął posadę nauczyciela rysunków w Przemyślu, gdzie prowadził ożywioną działalność organizacyjną i oświatową w „Sokole”, Towarzystwie Szkoły Ludowej, Towarzystwie Przyjaciół Nauk. Był członkiem komisji konserwatorskiej przy Muzeum Ziemi Przemyskiej. Od 1920 pracował jako inspektor szkolny w Janowie Lubelskim, inicjując budowę nowych szkół i domów ludowych, organizując kluby i świetlice wiejskie oraz amatorskie zespoły teatralne (sam też występował jako aktor). W latach 1930–1941 mieszkał w Chyrowie, gdzie prowadził także badania folklorystyczne. Pisywał do prasy przemyskiej nowele, artykuły i recenzje; publikował też artykuły w założonym przez siebie piśmie dla nauczycieli szkół powszechnych w Przemyślu pn. „Nauczyciel Polski”. W 1941 powrócił do Przemyśla; tam uczył w szkole zawodowej i prowadził tajne nauczanie.

Wystawiał w Przemyślu w 1909 (wystawa urzędowa przez Koło Tow. Szkoły Ludowej), we Lwowie w 1913 (obraz *Sceny batalistyczne*), 1914 (*Chata*) i 1929 (*Widoki z Kossowa I i II* oraz 2 martwe natury), a po 1930 miał także indywidualne wystawy prac w Chyrowie i przypuszczalnie we Lwowie.